

Arrest

nr. 308 060 van 10 juni 2024
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat O. GRAVY
Chaussée de Dinant 1060
5100 WEPION

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 14 februari 2024 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 29 december 2023 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13quinquies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 april 2024 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 19 april 2024.

Gelet op de beschikking van 8 mei 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 juni 2024.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat O. GRAVY verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché M. DEHANDSCHUTTER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de voorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. In casu werd het volgende gesteld:

“Het verzoekschrift komt onontvankelijk voor wegens laattijdigheid.”

Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt een verzoekende partij kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december

2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe een verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Op 19 april 2024 diende de verzoekende partij een verzoek tot horen in. Zij zette daarbij uiteen dat de bestreden beslissing op 29 december 2023 werd genomen, dat de datum waarop de verwerende partij deze beslissing, met het oog op een aangetekende verzending, aan de postdiensten heeft overhandigd onbekend is en dat zij pas op 15 januari 2024 – tegen ontvangstbewijs – kennis heeft genomen van deze beslissing. Zij meent derhalve dat het door haar op 14 februari 2024 aan de Raad overgemaakte verzoekschrift tijdig werd ingediend.

Uit een door de verwerende partij overgemaakte lijst met aangetekende zendingen, die door de post-diensten werd afgestempeld, blijkt evenwel dat de bestreden beslissing op 2 januari 2024 aangetekend werd verzonden naar de door de verzoekende partij gekozen woonplaats in Namen. Overeenkomstig het bepaalde in artikel 39/57, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet wordt de verzoekende partij geacht deze aangetekende brief op 5 januari 2024 te hebben ontvangen, dag vanaf dewelke de in artikel 39/57, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalde termijn van dertig dagen begint te lopen. De laatste nuttige dag om tegen de bestreden beslissing een beroep bij de Raad aanhangig te maken betrof bijgevolg maandag 5 februari 2024. Gelet op de vaststelling dat het verzoekschrift op 14 februari 2024 aan de Raad werd overgemaakt kan slechts worden vastgesteld dat het beroep niet binnen de in de wet bepaalde beroepstermijn werd ingesteld.

De bewering van de verzoekende partij dat zij pas op 15 januari 2024 kennis heeft genomen van de bestreden beslissing en haar betoog dat het, in artikel 39/57, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet vastgelegde, vermoeden van ontvangst van een aangetekende zending op de derde werkdag na de verzending dus niet speelt, laat de Raad niet toe te besluiten dat het beroep toch tijdig werd ingesteld. De Raad stelt immers vast dat de verzoekende partij geen stuk bijbrengt dat haar bewering, dat zij pas op 15 januari 2024 de bestreden beslissing ontving, kan staven. Daarnaast moet worden benadrukt dat artikel 51/2, vijfde lid van de Vreemdelingenwet duidelijk bepaalt dat *“elke kennisgeving geldig [is] wanneer ze naar de gekozen woonplaats van betrokkene verstuurd wordt bij een ter post aangetekende zending of per bode tegen ontvangstbewijs”*. Een kennisgeving bij ter post aangetekende brief is geldig geschied indien de postbode zich aan de woning van de belanghebbende heeft aangemeld en, wanneer hij de brief niet persoonlijk aan de belanghebbende of een gemachtigde heeft kunnen overhandigen, in de brievenbus van de belanghebbende een bericht heeft achtergelaten waarin deze ervan wordt verwittigd dat de brief te zijner beschikking is op het postkantoor (cf. RvS 17 februari 2011, nr. 211.337; RvS 1 februari 2012, nr. 217.654). Het is dus niet vereist dat de aangetekende brief aan de betrokkene persoonlijk wordt overhandigd, noch dat de betrokkene die brief afhaalt indien hij afwezig was op het ogenblik van de aanbieding (cf. RvS 29 mei 2018, nr. 241.624).

De verzoekende partij toont met haar betoog dat zij pas op 15 januari 2024 effectief kennis heeft genomen van de inhoud van de bestreden beslissing niet aan dat de betrokken aangetekende zending later dan 5 januari 2024 op haar adres werd aangeboden. Evenmin maakt zij met haar uiteenzetting aannemelijk dat er een vorm van overmacht zou spelen.

De verzoekende partij toont niet aan dat de beroepstermijn niet begon te lopen op 5 januari 2024 en dat het beroep dat op 14 februari 2024 werd ingesteld tijdig is.

Derhalve moet worden geconcludeerd dat de verzoekende partij geen elementen aanbrengt die de Raad ertoe zouden nopen anders te oordelen dan wat reeds in de beschikking van 4 april 2024 werd aangegeven.

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien juni tweeduizend vierentwintig door:

G. DE BOECK,

voorzitter

T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK